

Cryptovaluta in de fiscaliteit

Whitepaper

Inhoudsopgave

1.	Inleiding.....	4
2.	Crypto anno 2025, een korte uiteenzetting	5
2.1.1.	Wat is crypto eigenlijk?.....	5
2.1.2.	Blockchain: een digitale boekhouding zonder centrale autoriteit	5
2.1.3.	Hoe werkt een transactie?	5
2.1.4.	Waar komt crypto eigenlijk vandaan?	5
3.	Het boxenstelsel, waar kunnen we belanden?	6
3.1.1.	Algemeen	6
3.1.2.	Box 1	6
3.1.2.1.	Bron van inkomen	6
3.1.3.	Box 3.....	8
3.1.3.1.	Periode 2017 – 2022.....	8
3.1.3.2.	Periode vanaf 2023	8
3.1.3.3.	Wetswijziging Box 3: Wet werkelijk rendement box 3	9
3.1.4.	Een vergelijking, behandeling van crypto in box 3.....	11
3.1.4.1.	Scenario A, jaarlijkse stijging van 20%	11
3.1.4.2.	Scenario B, daling, lichte stijging, forse daling	11
3.1.4.3.	Conclusie per jaar	12
4.	Rechtspraak	13
4.1.1.	Hoge Raad 1 februari 2002, ECLI:NL:HR:2002:AD8760 (Piramidespelarrest) 13	
4.1.2.	Hoge Raad 24 december 2004, ECLI:NL:HR:AV3495.....	13
4.1.3.	Hof Arnhem-Leeuwarden, 09-07-2024, nr. 22/1644 t/m 22/1646 (Trading-Bot I) 13	
4.1.4.	Rechtbank Gelderland, 23-05-2022, ECLI:NL:RBGEL:2022:2836, AWB 21/4562, 21/4563 en 21/4564	13
4.1.5.	Rechtbank Gelderland, 07-03-2024, ECLI:NL:RBGEL:2024:1640	14
4.1.6.	Hof Amsterdam 18 mei 025, ECLI:NL:GHAMS:2025:1479 (Trading-Bot II) ..	14
4.1.7.	Rechtbank Noord-Nederland 4 april 2024, ECLI:NL:RBNNE:2024:1216.....	14
5.	Fiscale kwalificatie van cryptovaluta.....	15
5.1.1.	Inleiding en kwalificatiekader.....	15
5.1.2.	Specifieke activiteiten en fiscale duiding	16

5.1.3.	Mining	16
5.1.4.	Staking	17
5.1.5.	Forking	17
5.1.6.	Airdrops	18
5.1.8.	De Hoge Raad over de kwalificatie van cryptovaluta als overige vermogensrechten in box 3 (HR 25 april 2025)	19
6.	‘Bitcoin in de B.V.!', een alternatieve kijk op fiscale behandeling van crypto valuta	21
6.1.1.	Waarderingsmethodiek en goed koopmansgebruik	21
6.1.2.	Voorbeeld: uitstel winstneming	22
6.1.3.	Waarderingsstelsel bij handelsvoorraden	22
6.1.4.	Langetermijnbelegger versus actieve handelaar	23
6.1.5.	De FBI, een mogelijkheid voor grote vermogens	24
6.1.6.	Conclusie	24
7.	Formeelrechtelijke aspecten van cryptovaluta binnen de fiscaliteit	25
7.1.1.	Aangifte- en informatieverplichtingen van cryptobezitters	25
7.1.2.	Internationale gegevensuitwisseling en DAC8 (Richtlijn 2023/2226/EU)	26
7.1.3.	Bewijslastverdeling, informatiebeschikkingen en rechtsbescherming	27
7.1.4.	Informatie- en inspanningsverplichtingen	27
7.1.5.	Informatiebeschikking en bewijslastomkering	28
7.1.6.	Nieuwe onderzoeksmethoden	28
7.1.7.	Proportionaliteit en rechtsbescherming	29
7.1.8.	Verlengde navorderingstermijn en het grensoverschrijdend karakter van cryptovaluta	29
7.1.9.	Doel en strekking van de verlengde termijn	29
7.1.10.	Technisch-juridische plaatsbepaling van cryptovaluta	30
7.1.11.	Jurisprudentie en huidige lijn	30
7.1.12.	Melding vrijwillige verbetering de inkeerregeling	31
7.1.13.	Alsnog aangifte doen of de aangifte verbeteren	31
7.1.14.	Overige aandachtspunten inzake melden crypto	31
7.2.	Nieuwe typologieën voor witwassen met cryptovaluta (2025)	31
8.	Internationale rechtsvergelijking: fiscale behandeling van cryptovaluta	33
8.1.1.	Disclaimer	33
8.1.2.	Inleiding	33

8.1.3.	Portugal	33
8.1.4.	Polen	34
8.1.5.	Duitsland	35
8.1.6.	Nieuw-Zeeland	35
8.1.7.	Singapore	36
8.1.8.	Verenigde Arabische Emiraten (Dubai).....	37

1. Inleiding

Jongbloed Fiscaal Juristen N.V. bestaat dit jaar 20 jaar. Met ruim 25 collega's op drie locaties (Enschede, Almelo en Den Haag) helpen wij vele klanten, waaronder MKB-ondernemers. Wij adviseren over nationale en internationale fiscale kwesties.

Wij combineren de kwaliteit van de big four kantoren met de praktische insteek en ondernemersgeest van ervaren fiscalisten. We staan bekend als proactieve adviseurs die niet snel opgeven en verder gaan voor onze cliënten.

Wat kenmerkt ons?

- Geen ja-knikkers maar altijd kritisch, proactief en waar nodig creatief;
- Ondernemende fiscalist naast uw accountant;
- Altijd eerlijk, afspraak is afspraak, keuzes durven te maken, zijn soms scherp en tegendraads, maar altijd binnen wetgeving en/of jurisprudentie met kundige onderbouwing en altijd in overleg met u en uw overige adviseurs;
- Zetten ons dagelijks voor u in voor het beste fiscale resultaat, binnen fiscale kaders en zullen u hierbij ook verrassen met de beste oplossing;
- Treden indien nodig en gewenst in overleg met de belastingdienst;
- Oog voor de maatschappij en mensen om ons heen, via onze eigen [Jongbloed Foundation](#) (ANBI) en diverse leuke evenementen voor kinderen die een steuntje in de rug kunnen gebruiken ([info](#));

Dit whitepaper hebben wij geschreven vanuit onze eigen ervaring met betrekking tot de fiscale behandeling van crypto's in de inkomstenbelasting en allerhande problemen die opspelen en de gevolgen daarvan.

Deze problemen kunnen spelen op het gebied van het kwijtraken van het wachtwoord van de cold wallet (behoren de crypto's dan nog wel tot vermogen voor box 3?), maar ook het herstel van eerdere omissies zoals inkeertrajecten, waarbij de niet-aangegeven crypto's alsnog in de belastingheffing worden betrokken.

Veel leesplezier,

Team Jongbloed Fiscaal Juristen

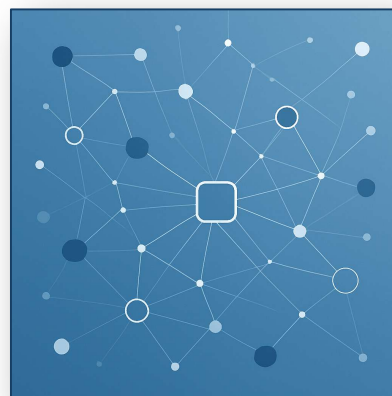
2. Crypto anno 2025, een korte uiteenzetting

2.1.1. Wat is crypto eigenlijk?

Cryptovaluta, vaak simpelweg "crypto" genoemd, zijn digitale vormen van geld die volledig online bestaan. De bekendste is de Bitcoin, maar er zijn duizenden andere zoals Ethereum, XRP en Solana. In tegenstelling tot traditioneel geld (zoals de euro of dollar) worden cryptovaluta niet uitgegeven of gecontroleerd door centrale banken. In plaats daarvan worden ze beheerd via een wereldwijd netwerk van computers: de blockchain.

2.1.2. Blockchain: een digitale boekhouding zonder centrale autoriteit

Een blockchain is een soort digitaal kasboek waarin transacties permanent worden vastgelegd. Het bijzondere is: dit kasboek wordt niet beheerd door één centrale partij, maar door duizenden computers tegelijk. Elke transactie wordt chronologisch toegevoegd aan een keten van gegevens, vandaar de naam "block-chain". Het systeem is ontworpen om veilig, transparant en fraude-ongevoelig te zijn.

2.1.3. Hoe werkt een transactie?

Om met cryptovaluta te betalen of te handelen is een zogeheten wallet nodig, een digitale portemonnee. Die bevat twee sleutels:

- Een public key
  - o Vergelijkbaar met een IBAN, waarmee anderen jou kunnen betalen.
- Een private key
  - o De geheime pincode, waarmee alleen de eigenaar, of de personen die de pincode kennen, betalingen kunnen uitvoeren.

Zonder de private key kan niemand bij de crypto komen; zonder private key is het crypto-vermogen mogelijk definitief ontoegankelijk.

2.1.4. Waar komt crypto eigenlijk vandaan?

Cryptovaluta zijn ontstaan als reactie op het traditionele financiële systeem, met als doel om transacties mogelijk te maken zonder tussenkomst van banken of overheden. Ze bestaan op een wereldwijd netwerk van computers, en hebben geen fysieke vestigingsplaats of centrale beheerder. Het netwerk is volledig gedecentraliseerd en functioneert onafhankelijk van nationale grenzen of toezichtstructuren. Deze structuur roept later, bij de fiscale beoordeling, vragen op over bijvoorbeeld het aanhouden van buitenlands vermogen, relevant bij onderwerpen als inkeer of navordering, hierover later meer.

3. Het boxenstelsel, waar kunnen we belanden?

3.1.1. Algemeen

Als de cryptovaluta privévermogen vormen, moeten we binnen de Wet Inkomstenbelasting 2001 (hierna: Wet IB) kijken hoe (de voordelen uit) de cryptovaluta kwalificeren. Binnen de Wet IB is de zogeheten rangorderegeling van toepassing. Dit betekent dat eerst vooraan in de wet moet worden gekeken of inkomsten of vermogen kwalificeert als inkomen alvorens de volgende bepalingen aan bod komen.

Binnen de Wet IB geldt het zogenoemde boxen-stelsel. Eerst moet gekeken worden in box 1 voordat er toegekomen wordt aan box 2 of box 3 (de rangorderegeling). Op voorhand kan, bij het enkel bezitten of handelen in cryptovaluta, box 2 al worden uitgesloten, dit komt omdat enkel voordelen uit aanmerkelijk belang zijn belast in box 2. Van een aanmerkelijk belang is sprake wanneer ten minste 5% van de aandelen in een vennootschap wordt gehouden waarvan het kapitaal is verdeeld in aandelen, bijvoorbeeld een bv. De mogelijkheid van het onderbrengen van cryptovaluta wordt later in deze whitepaper nog behandeld.

In box 1 worden de inkomsten uit werk en woning aangegeven en box 3 is meer de restcategorie (inkomen uit sparen en beleggen). Wanneer de inkomsten of vermogenswinsten niet binnen box 1 kwalificeren dan worden deze in box 3 belast.

3.1.2. Box 1

Logischerwijs zullen wij daarom de voorwaarden om tot een box 1 belaste inkomstenbron te komen eerst inhoudelijk toelichten. Voordelen zijn enkel in box 1 belast wanneer sprake is van een bron van inkomen.

3.1.2.1. Bron van inkomen

Uit de rechtspraak volgt dat aan de volgende eisen moet zijn voldaan voor de aanwezigheid van een bron van inkomen in box 1:

- (i) er moet sprake zijn van werkzaamheden;
- (ii) waarmee wordt deelgenomen aan het economische verkeer;
- (iii) de belastingplichtige moet het verkrijgen van dit voordeel in beginsel beogen (subjectief);
- (iv) zodanig voordeel moet naar maatschappelijke opvattingen kunnen worden verwacht (objectief).

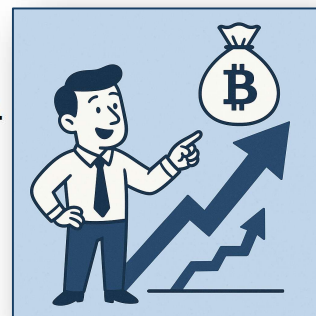
De derde en de vierde voorwaarde worden gezamenlijk ook wel het *voordeelvereiste* genoemd. Of aan de genoemde eisen is voldaan, moet worden beoordeeld naar de situatie ten tijde van het verrichten van de werkzaamheden. Onderstaand worden de vereisten afzonderlijk toegelicht.

Het eerste vereiste betreft de *werkzaamhedentoets*. Daarbij staat de vraag centraal of het behaalde voordeel zijn oorzaak vindt in werkzaamheden die aan de belastingplichtige kunnen worden toegerekend. De Hoge Raad formuleert dit als volgt: het voordeel moet zijn verklaring vinden in door de belastingplichtige verrichte werkzaamheden. In de praktijk wordt aan deze voorwaarde meestal wel voldaan omdat van enige arbeid doorgaans wel sprake is.

Het tweede vereiste ziet op de deelname aan het economische verkeer. Dit criterium dient ter afbakening van activiteiten binnen de privésfeer, die niet als bron van inkomen worden aangemerkt. Zo is er bijvoorbeeld geen sprake van deelname aan het economisch verkeer indien werkzaamheden uitsluitend plaatsvinden binnen de familiesfeer. Bij het handelen in cryptovaluta zal doorgaans sprake zijn van deelname aan het economische verkeer omdat sprake is van transacties tussen partijen buiten de persoonlijke levenssfeer.

De vraag of een opbrengst haar oorsprong vindt in werkzaamheden leidt in de praktijk tot veel discussie, met name bij de afbakening tussen speculatief handelen en normaal vermogensbeheer. Deze afweging is bij de fiscale kwalificatie van cryptovaluta regelmatig aan de orde. In de bespreking van het derde en vierde bronvereiste komt dit punt verder aan bod.

Het derde vereiste betreft het oogmerk om voordeel te behalen. De belastingplichtige moet de intentie hebben om winst te maken. Dit criterium sluit bijvoorbeeld goeddoelenacties uit: indien de winsten worden gedoneerd aan een goed doel, ontbreekt het winstoogmerk. In de context van cryptohandel zal meestal aan dit vereiste zijn voldaan, aangezien de handel veelal wordt gedreven door het streven naar financieel gewin.

Het vierde vereiste is vaak het lastigst te beoordelen en vormt in de praktijk het grootste discussiepunt. Het houdt in dat er ook redelijkerwijs voordeel te verwachten moet zijn. Dit criterium speelt een centrale rol bij het onderscheid tussen normaal vermogensbeheer (box 3) en meer dan normaal vermogensbeheer (box 1). Juist bij transacties in cryptovaluta is deze afweging vaak doorslaggevend voor de fiscale kwalificatie.

Als inkomsten uit cryptovaluta niet kwalificeren als een bron van inkomen in box 1, zullen de inkomsten (op basis van de rangorderegeling) worden belast in box 3 (voordeel uit sparen en beleggen).

3.1.3. Box 3

3.1.3.1. Periode 2017 – 2022

Met ingang van 1 januari 2017 is het box 3-stelsel in de wet gewijzigd. Vanaf dat moment werd een zogenoemde forfaitaire vermogensmix geïntroduceerd. Daarbij werd aangenomen dat naarmate het vermogen hoger is, er meer is belegd. Dit leidde tot een progressieve belastingheffing in box 3: hoe hoger het vermogen, hoe hoger het veronderstelde rendement en dus de belastingdruk.

Op 24 december 2021 oordeelde de Hoge Raad dat dit stelsel in strijd is met artikel 1 van het EP (het recht op ongestoord eigendom) en artikel 14 van het EVRM (het verbod op discriminatie). Volgens de Hoge Raad mocht belasting in box 3 alleen worden geheven over het werkelijke rendement. Deze uitspraak staat bekend als het "kerstarrest".

Als reactie hierop stelde de staatssecretaris van Financiën een tijdelijke regeling voor, ook wel bekend als de "*Wet rechtsherstel box 3*". Deze regeling geldt voor de jaren 2017 tot en met 2022. Hierin worden de vermogens van belastingplichtigen onderverdeeld in drie categorieën: banktegoeden, overige bezittingen en schulden. Voor elke categorie wordt een forfaitair rendement toegepast.

Men kan daarbij kiezen tussen toepassing van het oude of nieuwe systeem van box-3 heffing (de meest voordelige berekening).

3.1.3.2. Periode vanaf 2023

Vanaf 2023 past de staatssecretaris van Financiën opnieuw de methode toe waarbij het vermogen wordt onderverdeeld in drie categorieën, namelijk: banktegoeden, overige bezittingen en schulden. Deze methode is vastgelegd in de Overbruggingswet box 3.

Deze wet is van kracht voor de periode 2023 tot en met 2027. De wet fungeert als tijdelijke regeling totdat het nieuwe, definitieve box 3-stelsel wordt ingevoerd. Het uiteindelijke doel van het kabinet is om te komen tot een box 3-heffing op basis van het werkelijk behaalde rendement. Dit nieuwe stelsel zal worden vastgelegd in de Wet werkelijk rendement box 3.

Echter, later heeft de Hoge Raad ook deze tijdelijke methode in strijd verklaard met het EVRM. De Hoge Raad oordeelde dat belastingplichtigen die kunnen aantonen dat hun werkelijke rendement lager is dan het forfaitaire rendement, slechts belasting hoeven te betalen over dat (lagere) werkelijke rendement. Dit geldt dus ook voor de overgangsperiode tot en met 2027.

In deze arresten heeft de Hoge Raad zelf rekenregels geformuleerd voor het bepalen van het werkelijke rendement. Het kabinet heeft deze rekenregels verder uitgewerkt in een aanvullend rechtsherstel: de Wet tegenbewijsregeling box 3.

Deze wet moet belastingplichtigen de mogelijkheid bieden om het lagere werkelijke rendement aan te tonen en geldt voor de periode van 2017 tot en met 2027, zolang de Wet werkelijk rendement box 3 nog niet is ingevoerd. In juli 2025 komt de belastingdienst met een formulier waar het werkelijk rendement kan worden doorgegeven.

3.1.3.3. Wetswijziging Box 3: Wet werkelijk rendement box 3¹

De fiscale behandeling van vermogen in box 3 staat op het punt fundamenteel te wijzigen. Het kabinet heeft het wetsvoorstel "Wet werkelijk rendement box 3" ingediend, waarmee afscheid wordt genomen van het jarenlang bekritiseerde forfaitaire stelsel.

Voortaan wordt het inkomen uit sparen en beleggen belast op basis van het daadwerkelijk behaalde rendement. Deze koerswijziging vloeit voort uit maatschappelijke en juridische druk: het fictieve rendement waarmee jarenlang werd gerekend, week in de praktijk vaak fors af van de werkelijke uitkomsten en leidde tot evidente onrechtvaardigheden. Het nieuwe stelsel moet deze bezwaren adresseren en leidt in beginsel tot een belastingheffing die beter aansluit bij de werkelijke draagkracht van belastingplichtigen.

De kern van het voorstel is dat vermogensinkomsten niet langer forfaitair worden bepaald, maar rechtstreeks worden afgeleid van de totale werkelijke opbrengsten die met het vermogen zijn behaald. Dat betreft zowel directe inkomsten, zoals rente, dividend of huur, als indirecte inkomsten in de vorm van positieve of negatieve waardeveranderingen van vermogensbestanddelen.

Voor de meeste vermogenscategorieën wordt jaarlijks de waardeontwikkeling belast, ongeacht of deze al gerealiseerd is. Dit wordt aangeduid als het vermogensaanwasregime: een belasting over de jaarlijkse economische groei van het vermogen.

Slechts in twee gevallen wordt uitgegaan van het moment van realisatie: bij onroerende zaken en bij aandelen in kwalificerende startende ondernemingen. Voor deze categorieën geldt een vermogenswinstbelasting, waarbij belastingheffing plaatsvindt op het moment van verkoop. Hierdoor worden gerealiseerde winsten, maar ook verliezen, pas fiscaal in aanmerking genomen bij daadwerkelijke vervreemding.

Opvallend is dat ook schulden als vermogensbestanddelen worden aangemerkt. De rente die op box 3-schulden wordt betaald, vormt een negatieve inkomst in box 3. De huidige drempel voor de aftrek van schulden komt te vervallen.

Het nieuwe stelsel biedt daarnaast ruimte voor de aftrek van kosten, zij het binnen bepaalde grenzen. Kosten die verband houden met de verkrijging, instandhouding of inning van vermogensinkomsten (eigenaarskosten) komen in beginsel voor aftrek in aanmerking.

Niet aftrekbaar zijn kosten voor aankoop of verbetering van vermogensbestanddelen. Deze worden afhankelijk van het regime op verschillende wijze behandeld: onder het aanwas-regime worden aankoopkosten aangemerkt als een storting, terwijl onder het winstregime

---

¹ Wetsvoorstel Wet werkelijk rendement box 3 ((Kamerstuk 36.748); Memorie van toelichting (TK, 3))

deze kosten worden opgeteld bij de verkrijgingsprijs, waardoor zij uiteindelijk indirect worden verrekend bij verkoop.

Het bestaande heffingsvrije vermogen maakt plaats voor een heffingsvrij inkomen. Die in het wetsvoorstel € 1.800 per persoon per jaar bedraagt. Inkomen uit box 3 dat onder dit bedrag blijft, wordt niet belast.

Ook introduceert het wetsvoorstel een structurele verliesverrekening binnen box 3. Verliezen zijn verrekenbaar met toekomstige positieve inkomsten uit dezelfde box. Deze verrekening is onbeperkt voorwaarts mogelijk, maar er geldt wel een verliesdrempel van € 500 per persoon per jaar. Verrekening met box 1 of box 2 blijft uitgesloten, wat de afrekeningssfeer van box 3 afbakt.

Hoewel het stelsel in theorie eerlijker is, neemt de uitvoeringslast voor belastingplichtigen aanzienlijk toe. Waar voorheen kon worden volstaan met globale vermogensopgaven, zal men onder het nieuwe systeem jaarlijks het werkelijke rendement op alle vermogenscomponenten moeten bijhouden en verantwoorden.

Dat vereist onder meer nauwkeurige waarderingen op peildata, inzicht in indirecte opbrengsten en een strikte toerekening van kosten. Zeker voor belastingplichtigen met een meer complexe vermogensstructuur, bijvoorbeeld een combinatie van vastgoed, beleggingen en leningen, is het aanmerkelijk dat zij structureel behoefte krijgen aan gespecialiseerde fiscale begeleiding. Ook de Belastingdienst staat voor een aanzienlijke uitvoeringsopgave.

In het wetsvoorstel is opgenomen dat de werking van het nieuwe systeem binnen vijf jaar na inwerkingtreding zal worden geëvalueerd. Daarbij wordt niet alleen gekeken naar de opbrengst en effectiviteit, maar ook naar de werkbaarheid en uitvoerbaarheid. Dit geeft de wetgever de mogelijkheid om bij te sturen als blijkt dat de praktijk weerbarstiger is dan voorzien.^{2 3}

De Wet werkelijk rendement box 3 markeert een principiële en ingrijpende herziening van het vermogensrendementsregime. Waar het oude systeem vooral werd gekenmerkt door eenvoud en voorspelbaarheid, komt daar nu een stelsel voor in de plaats dat nauwkeuriger en rechtvaardiger moet zijn, maar ook meer inspanning vereist van alle betrokkenen.

Voor beleggers, vastgoedbezitters en andere vermogenden betekent dit niet alleen een heroverweging van hun fiscale positie, maar ook een structurele wijziging in de wijze waarop zij hun vermogensbestanddelen administreren en waarderen. Deze overgang biedt kansen om fiscale structuren opnieuw tegen het licht te houden, maar vraagt om tijdige voorbereiding en scherp fiscaal inzicht.

² Uitvoeringstoets wet werkelijk rendement box 3 – herijkt, Belastingdienst, Douane, Toeslagen.

³ Advies over het wetsvoorstel werkelijk rendement Box 3, Raad voor de Rechtspraak

3.1.4. Een vergelijking, behandeling van crypto in box 3

In de huidige overgangsfase van box 3 (2023–2027), waarin het forfaitair rendement op overige bezittingen zoals cryptovaluta 6,17% bedraagt, biedt de tegenbewijsregeling belastingplichtigen de mogelijkheid om – mits voldoende onderbouwd – slechts te worden belast over het daadwerkelijk behaalde rendement. Onderstaand wordt voor de jaren 2023 tot en met 2026 een jaar-op-jaar vergelijking gemaakt tussen de forfaitaire heffing en de uitkomst bij toepassing van de tegenbewijsregeling, waarbij telkens wordt uitgegaan van een beginvermogen van € 100.000 aan cryptovaluta per 1 januari 2023, zonder wijzigingen in samenstelling of transacties. Twee scenario's worden uitgewerkt: één waarin de waarde jaarlijks met 20% stijgt (scenario A) en één waarin de waarde schommelt met een negatieve trend (scenario B). In beide gevallen wordt gerekend met een box 3-tarief van 32%.

3.1.4.1. Scenario A, jaarlijkse stijging van 20%

2023:

De waarde stijgt van € 100.000 naar € 120.000. Het werkelijke rendement bedraagt € 20.000. Bij forfaitair rendement (6,17% van € 100.000) bedraagt het fictief rendement € 6.170. De forfaitaire heffing is € 1.974, terwijl de heffing bij werkelijk rendement oploopt tot € 6.400. De forfaitaire methode is dus aanzienlijk voordeliger.

2024:

De waarde stijgt door tot € 144.000. Het rendement in dit jaar bedraagt € 24.000. De forfaitaire grondslag is nu € 120.000 $\times$ 6,17% = € 7.404. Belasting: € 2.369 (forfaitair) versus € 7.680 (werkelijk). Wederom verdient het forfaitaire stelsel de voorkeur.

2025:

De portefeuille groeit naar € 172.800. De waardestijging bedraagt € 28.800. Het forfaitaire rendement is 6,17% van € 144.000, oftewel € 8.885. De verschuldigde belasting bedraagt € 2.843 (forfaitair) tegenover € 9.216 (werkelijk). Het forfait blijft voordeliger.

2026:

De waarde bereikt € 207.360, waarmee een stijging van € 34.560 is gerealiseerd. Het forfait bedraagt 6,17% van € 172.800 = € 10.661, hetgeen resulteert in € 3.412 belasting. Bij werkelijk rendement bedraagt de heffing € 11.059. Ook in het vierde jaar biedt de forfaitaire methode een duidelijk belastingvoordeel.

3.1.4.2. Scenario B, daling, lichte stijging, forse daling

2023:

De waarde daalt van € 100.000 naar € 90.000, een verlies van € 10.000. Het forfaitaire rendement blijft evenwel € 6.170, met een heffing van € 1.974. Het werkelijke rendement is negatief, dus onder de tegenbewijsregeling is geen belasting verschuldigd. Deze regeling is in dit jaar dus overduidelijk voordeliger.

2024:

De waarde stijgt licht naar € 91.800. Het rendement bedraagt € 1.800. Het forfait is 6,17% van € 90.000 = € 5.553, met een heffing van € 1.777. Bij werkelijke benadering is de heffing slechts € 576. De tegenbewijsregeling blijft voordelig, zij het in mindere mate.

2025:

Een scherpe daling volgt: de waarde zakt naar € 55.080. Het verlies bedraagt € 36.720. Het forfait wordt echter berekend over € 91.800, wat resulteert in een fictief rendement van € 5.664 en dus een heffing van € 1.812. Het werkelijk rendement is zwaar negatief; de heffing op grond van de tegenbewijsregeling is nul. De keuze is ook hier evident.

2026:

De waarde blijft stabiel op € 55.080. Geen rendement dus, noch winst, noch verlies. Het forfaitaire rendement bedraagt 6,17% van € 55.080 = € 3.398; belasting: € 1.087. Het werkelijke rendement is nul; er is geen heffing bij toepassing van de tegenbewijsregeling. De forfaitaire methode leidt dus tot belasting over een niet-bestaand voordeel.

3.1.4.3. Conclusie per jaar

In scenario A (structurele groei) leidt het forfaitaire systeem in elk afzonderlijk jaar tot een lagere heffing dan bij de werkelijke rendementsheffing. De tegenbewijsregeling is dus in dit scenario nadelig. In scenario B (verlies en stagnatie) is de tegenbewijsregeling jaarlijks voordeliger en voorkomt zij heffing over fictieve vermogenswinsten. De wetgever heeft deze asymmetrische mogelijkheid bewust geïntroduceerd om de box 3-heffing alsnog te verbinden met het draagkrachtbeginsel, binnen de marges van uitvoerbaarheid. Het verdient dan ook aanbeveling dat belastingplichtigen met volatiele cryptoportefeuilles jaarlijks een rendementsanalyse uitvoeren om te bepalen of beroep op de tegenbewijsregeling zinvol is, mede gezien het structurele verschil dat in bovenstaande cijfers tot meer dan € 7.000 per jaar kan oplopen.

4. Rechtspraak

In de jurisprudentie zijn diverse uitspraken te vinden die relevant zijn voor het onderscheid tussen box 1 en box 3. Enkele belangrijke uitspraken worden hieronder beknopt besproken.

4.1.1. Hoge Raad 1 februari 2002, ECLI:NL:HR:2002:AD8760 (Piramidespelarrest)

Uit het zogeheten Piramidespelarrest komt naar voren dat, indien het uiteindelijke succes van iemands inspanningen in zodanige mate afhankelijk is van onvoorspelbare factoren, die ook nog eens buiten zijn invloedssfeer liggen, dat geen redelijkerwijs te verwachten voordeel kan ontstaan.

4.1.2. Hoge Raad 24 december 2004, ECLI:NL:HR:AV3495

In dit arrest is geoordeeld dat geen sprake is van een redelijkerwijs te verwachten voordeel als het uiteindelijke resultaat te veel afhangt van een koersverloop waarop geen invloed uitgeoefend kan worden. De uitspraak kan anders zijn als blijkt dat er een specifieke deskundigheid, ervaring of relatie aanwezig is die het koersverloop kan beïnvloeden.

4.1.3. Hof Arnhem-Leeuwarden, 09-07-2024, nr. 22/1644 t/m 22/1646 (Trading-Bot I)

X ontwikkelt in zijn vrije tijd een trading-bot die voordeel moet behalen in verband met koersverschillen die het gevolg zijn van marktimperfecties. Het Hof merkt daarbij op dat het met de transactie beoogde voordeel niet afhankelijk is van een wijziging van de markt maar juist van de bestaande toestand van de markt. Er is dan geen sprake van speculatie omdat een voordeel vrijwel zeker is. Alleen een verandering in de koers tijdens de transactie kan een ander resultaat veroorzaken. De bot had een slagingspercentage van 77%-81%. Ook hecht het Hof er belang aan dat de voorraad cryptovaluta (uitgedrukt in BTC) van X in vier jaren tijd groeit van 61 BTC naar 730 BTC. Het Hof heropent vervolgens het onderzoek om partijen een kans te geven om overeenstemming te bereiken over de bepaling van de belastbare winst.

4.1.4. Rechtbank Gelderland, 23-05-2022, ECLI:NL:RBGEL:2022:2836, AWB 21/4562, 21/4563 en 21/4564

Speculatieve transacties, waarvan het eindresultaat niet is te beïnvloeden door verrichte arbeid, vormen geen bron van inkomen. Dat geldt ook voor de handel in cryptovaluta. Er is echter wel sprake van een bron van inkomen als iemand structureel positieve resultaten behaalt als gevolg van arbeid. Deze arbeid moet verder gaan dan de arbeid die met speculatie samenhangt. Volgens de inspecteur heeft de man met het gebruik van zijn bot deze extra arbeid verricht. De Belastingdienst overtuigt de Rechtbank echter niet van de juistheid van het standpunt dat de man structureel positieve resultaten behaalt. Het jaar 2017 mag namelijk een goed jaar zijn geweest voor de man, in 2018 leed hij aanzienlijke koersver-

liezen. Daardoor blijft het speculatieve karakter van de transactie overheersend. Dus is geen sprake van een bron van inkomen.

4.1.5. *Rechtbank Gelderland, 07-03-2024, ECLI:NL:RBGEL:2024:1640*

In een recente uitspraak van de Rechtbank Gelderland is bepaald dat het 'minen' van bitcoins wél als bron van inkomen beschouwd mag worden. In deze casus is bepaald dat mining een bron van inkomen is omdat aan alle voorwaarden voor de aanwezigheid van een bron van inkomen is voldaan. Er is sprake van een redelijkerwijs te verwachten voordeel omdat de koers van de bitcoin dusdanig goed was dat de kosten van het minen lager zijn dan de opbrengsten en er dus een redelijke voordeelsverwachting is. Dat er bij het minen geen arbeid verricht wordt is bij deze uitspraak niet van belang.

4.1.6. *Hof Amsterdam 18 mei 025, ECLI:NL:GHAMS:2025:1479 (Trading-Bot II)*

Belanghebbende draaide sinds 2018 een eigen arbitrage-bot die inmiddels meer dan 276.000 transacties op talloze cryptobeurzen heeft uitgevoerd. Het hof stelt vast dat de bot architectonisch is ontworpen om vrijwel risicoloos prijsverschillen tussen beurzen weg te arbitreren; in de onderzochte jaren lag het succespercentage op ruim 81 %. Omdat de winst rechtstreeks voortvloeit uit een reproduceerbare technologie én uit marktimperfecties die vóór de transactie al bestonden, acht het hof een duurzaam, aannemelijk voordeel aanwezig. De activiteit overstijgt "normaal vermogensbeheer" en kwalificeert als resultaat uit overige werkzaamheden; de forse winsten belanden in box 1.

4.1.7. *Rechtbank Noord-Nederland 4 april 2024, ECLI:NL:RBNNE:2024:1216*

Sinds 2013 kocht en verkocht X grote pakketten bitcoins via Local Bitcoins (1.367 BTC in 2013, 3.879 BTC in 2014). De inspecteur berekent dat hiermee zescijferige handelsmarges zijn gerealiseerd en betoogt dat sprake is van een onderneming. De rechtbank volgt dat betoog slechts ten dele: zij ziet wel degelijk een bron (aangezien de handel structureel winstgevend en arbeidsintensief was), maar beperkt de heffing tot "resultaat uit overige werkzaamheden", omdat de activiteiten noch qua organisatieomvang noch qua risicoafdekking het niveau van een onderneming bereiken. De cryptowinsten worden dus in box 1 belast, maar ondernemersfaciliteiten blijven buiten bereik.

5. Fiscale kwalificatie van cryptovaluta

5.1.1. Inleiding en kwalificatiekader

De fiscale behandeling van cryptovaluta vormt inmiddels een substantieel onderdeel van het belastingrechtelijk speelveld, niet alleen vanwege de toename van particuliere en zakelijke beleggingen in digitale activa, maar vooral omdat deze activa zich per definitie buiten het klassieke juridisch-fiscale begrippenkader bevinden.

Cryptovaluta, blockchain gebaseerde tokens en aanverwante producten als stablecoins, governance tokens of utility tokens, laten zich niet eenduidig vangen onder bestaande civielrechtelijke of fiscale kwalificaties zoals geld, effecten of vorderingen. Zij bestaan, zoals eerder behandeld, als pure digitale entiteiten zonder centrale tegenpartij of onderliggende claim, maar vertegenwoordigen desalniettemin in het economische verkeer een reële waarde, worden actief verhandeld en zijn inzetbaar als ruilmiddel, beleggingsobject of bron van inkomsten. Deze feitelijke economische betekenis brengt mee dat zij, hoe onconventioneel ook, binnen het bereik van de heffing van inkomstenbelasting vallen.

Zoals eerder behandeld, draait het er bij de fiscale kwalificatie van cryptovaluta om in welke box de crypto terecht komt. Daarbij geldt als uitgangspunt de rangorderegeling van artikel 2.14 Wet IB 2001, die voorschrijft dat inkomsten in beginsel eerst aan box 1 moeten worden toegerekend, vervolgens aan box 2, en pas indien geen van beide van toepassing is, rest de heffing in box 3.

In de praktijk betekent dit dat steeds getoetst moet worden of sprake is van een bron van inkomen in box 1, hetgeen het geval is indien er werkzaamheden zijn verricht, die plaatsvinden in het economische verkeer, met de bedoeling om voordeel te behalen, en waarbij dat voordeel naar maatschappelijke opvattingen ook redelijkerwijs te verwachten was.

De grens tussen box 1 en box 3 is, zeker bij cryptovaluta, vaak onderwerp van discussie, omdat zij afhankelijk is van feitelijke omstandigheden als frequentie, systematiek, technische inzet, schaalgrootte en inzicht in koersbewegingen of marktimperfecties. Illustratief in dat verband is de recente trading bot uitspraak van Hof Arnhem-Leeuwarden van 9 juli 2024, waar recht tegenover de hierboven reeds behandelde uitspraak van de Rechtbank Gelderland (daytrading uitspraak) waarin werd geoordeeld dat incidenteel winstgevendende cryptohandel zonder voorspelbare structuur of beïnvloedbare uitkomst, ondanks inzet van arbeid en hulpmiddelen, toch binnen de reikwijdte van box 3 blijft vallen.

Indien een cryptoactiviteit niet kwalificeert als bron van inkomen in box 1, en ook geen sprake is van een aanmerkelijk belang in de zin van box 2 (wat bij natuurlijke personen en crypto zelden het geval is), resteert box 3 als vangnetcategorie. Daarin wordt niet gekeken naar de herkomst of inspanning, maar uitsluitend naar het bezit van vermogensbestanddelen. De fiscale kwalificatie als box 3-bezit vereist dat cryptovaluta

kwalificeren als 'overige vermogensrechten' in de zin van artikel 5.3, tweede lid, onderdeel f, Wet IB 2001.

Over de invulling van dit begrip bestond lange tijd onzekerheid, nu cryptovaluta geen civiel-rechtelijke vorderingen op derden vertegenwoordigen. In dit verband is van belang dat de Hoge Raad bij arrest van 25 april 2025 expliciet heeft bevestigd dat cryptovaluta ondanks het ontbreken van een rechtsverhouding tot een wederpartij tóch als vermogensrechten kwalificeren, omdat zij economische waarde vertegenwoordigen en overdraagbaar zijn binnen het economische verkeer.

5.1.2. Specifieke activiteiten en fiscale duiding

De classificatie van cryptovaluta binnen het boxenstelsel van de inkomstenbelasting vereist, naast een algemene toets aan de broncriteria, ook een inhoudelijke beoordeling van de aard en context van specifieke cryptoactiviteiten. Niet alle voordelen uit crypto gerelateerde transacties zijn immers gelijk: sommige vloeien voort uit passief bezit, andere uit intensieve betrokkenheid bij de technische infrastructuur of uit structurele handelsactiviteiten. Dit onderscheid is van doorslaggevend belang voor de fiscale duiding en leidt in verschillende gevallen tot een uiteenlopende behandeling binnen box 1 of box 3. In deze paragraaf worden de meest voorkomende cryptoactiviteiten besproken: (i) mining, (ii) staking, (iii) forks, (iv) airdrops en (v) actief handelen.

5.1.3. Mining

Mining is wellicht de meest klassieke cryptoactiviteit en speelt een fundamentele rol bij Proof-of-Work (PoW) gebaseerde blockchains, zoals Bitcoin. Bij mining stelt een belastingplichtige hardware en rekenkracht beschikbaar om complexe wiskundige puzzels op te lossen en transacties op de blockchain te verifiëren, waarvoor een beloning in de vorm van nieuwe coins wordt toegekend.

Hoewel mining aanvankelijk door hobbyisten werd verricht, is het inmiddels geworden tot een industriële activiteit waarvoor aanzienlijke investeringen in energie, apparatuur en technische kennis vereist zijn.

Vanuit fiscaal perspectief geldt dat wanneer mining structureel, winstgericht en met zekere voorspelbaarheid wordt verricht, de beloningen onder omstandigheden kunnen kwalificeren als bron van inkomen in box 1. Dit is met name het geval als het behaalde voordeel niet louter afhankelijk is van externe factoren zoals koersontwikkeling, maar voortvloeit uit de inzet van arbeid en kapitaal. In een recente uitspraak van de Rechtbank Gelderland (7 maart 2024) werd bevestigd dat de koers van de cryptovaluta en de verhouding tussen opbrengst en kosten zodanig gunstig waren, dat het voordeel als

redelijkerwijs te verwachten kon worden aangemerkt en dus als broninkomen in box 1 moest worden belast. Relevant daarbij was dat het ontbreken van arbeid, zoals vaak het geval is bij mining via hostingdiensten, niet doorslaggevend was; beslissend was de economische ratio tussen input en output.

5.1.4. Staking

Staking is een fenomeen dat hoort bij Proof-of-Stake (PoS) netwerken, zoals Ethereum sinds de overstap naar "Ethereum 2.0". Daarbij worden geen berekeningen uitgevoerd maar worden coins als onderpand vastgezet om daarmee het netwerk te valideren.

Stakers ontvangen hiervoor een vergoeding die, afhankelijk van het protocol, enigszins voorspelbaar en periodiek van aard is. Hoewel staking enige betrokkenheid vereist, is het karakter daarvan doorgaans passief.

Zeker indien staking plaatsvindt via derde partijen (zoals via exchanges) en zonder technische of organisatorische inspanning, neigt de behandeling fiscaal naar box 3. De Belastingdienst lijkt staking (vooralsnog) aan te merken als een vorm van vermogensbeheer, vergelijkbaar met het ontvangen van rente of dividend. Pas indien staking gepaard gaat met eigen nodebeheer, substantiële operationele kennis of schaalgrootte, kan onder omstandigheden discussie ontstaan over een verschuiving naar box 1.

5.1.5. Forking

Een ander fenomeen dat specifiek is voor de cryptowereld zijn forks: situaties waarin een blockchain zich splitst, doorgaans als gevolg van een protocolwijziging. Houders van de oorspronkelijke cryptovaluta krijgen dan automatisch een tegoed in de nieuwe coin.

De verkrijging van deze nieuwe tokens is doorgaans niet het gevolg van enige activiteit of arbeid, maar louter van bezit. Dat brengt mee dat forks in beginsel kwalificeren als vermogensaanwas zonder arbeidselement en dus onder box 3 vallen. De waarde van de tokens op het moment van verkrijging vormt dan de grondslag voor het box 3-bezit.

Civielrechtelijk zou hier kunnen worden betoogd dat het gaat om een 'uitdeling in natura' vanuit het protocol, maar fiscaal overheerst de benadering van een spontaan vermogensrecht.

5.1.6. Airdrops

Airdrops zijn vergelijkbaar met forks in die zin dat zij vaak 'gratis' tokens betreffen die aan bestaande of nieuwe gebruikers worden verstrekt. De motieven zijn echter verschillend: airdrops dienen veelal als marketinginstrument voor nieuwe projecten.

Fiscaal is de duiding genuanceerder. Indien de airdrop onvoorwaardelijk plaatsvindt (louter bezit van een walletadres volstaat), lijkt behandeling als box 3-bezit verdedigbaar.

Indien echter actieve handelingen vereist zijn, zoals registratie, promotie, of herhaalde interactie met het protocol, ontstaat een arbeidselement dat kan leiden tot belastbaarheid in box 1 onder het regime van ROW (resultaat uit overige werkzaamheden).

Anders dan bij gewone airdrops, ontstaat bij het verrichten van onderzoeksactiviteiten en inspanningen die ook wel 'Airdrop farming' worden genoemd een situatie die kan voldoen aan de bronvereisten. De inspanningen die aangewakkerd zijn door het beoogde voordeel voldoen, als het farmen ook daadwerkelijk zijn vruchten afwerpt, daarmee ook aan het voordeelvereiste. De Belastingdienst heeft zich hierover (nog) niet expliciet uitgelaten.

Ook is niet ondenkbaar dat airdrop farming geïnterpreteerd kan worden als een kansspel, meer specifiek een prijsvraag in de zin van art. 2 lid 1 onder b Wet Kansspelbelasting. In deze zou, als tevens sprake is van ROW inkomen in box 1, een samenloop met inkomstenbelasting zijn, echter is er in art. 3.96 Wet IB 2001 een vrijstelling voor situaties waarin samenloop tussen deze twee zich voordoen.⁴

De beoordeling van cryptoactiviteiten vereist dus een finzinnige toetsing aan zowel feitelijke als juridische criteria. In de praktijk zal deze beoordeling afhangen van het geheel van omstandigheden en van het dossiermateriaal dat de belastingplichtige kan overleggen. In de volgende paragraaf bespreken we hoe de recente uitspraak van de Hoge Raad van 25 april 2025 dit kader bevestigt, en tegelijk aanscherpt.

⁴ Drs. J. Ruijg & drs. W.G. van Vliet, TFO 2025/197.1

5.1.7. Wat nou als de crypto wallet kwijtraakt?!

Op basis van de wet dienen zowel de bezittingen als schulden een waarde in het economisch verkeer te hebben. Het gaat hierbij om de waarde die door een derde erkend zou kunnen worden. Dit concept wordt in wetgeving dus 'de waarde in het economisch verkeer' genoemd.

Maar wat als iemand niet langer toegang heeft tot de rekeningen, dan lijkt verdedigbaar dat de waarde in het economisch verkeer ten aanzien van de betreffende cryptovaluta nihil is. Een derde zou zonder toegang tot de rekeningen immers geen bedrag willen betalen voor de cryptovaluta aangezien feitelijk geen beschikking bestaat over deze cryptovaluta.

Het lijkt wel raadzaam op dit punt afstemming te zoeken met de Belastingdienst. Deze zal immers afspraken willen maken over de belastingheffing over de jaren waarin de cryptovaluta om deze reden niet zijn aangegeven, als op een later moment het wachtwoord weer wordt teruggevonden.

5.1.8. De Hoge Raad over de kwalificatie van cryptovaluta als overige vermogensrechten in box 3 (HR 25 april 2025)

In het arrest van 25 april 2025 (BNB 2025/84) heeft de Hoge Raad een principiële uitspraak gedaan over de kwalificatie van cryptovaluta onder het boxenstelsel van de Wet Inkomstenbelasting 2001.

Deze uitspraak, die in de fiscale literatuur reeds als een mijlpaal wordt bestempeld, bevestigt dat cryptovaluta dienen te worden aangemerkt als vermogensbestanddelen binnen de rendementsgrondslag van box 3, en specifiek: als 'overige vermogensrechten' in de zin van artikel 5.3, tweede lid, onderdeel f, Wet IB 2001. Daarmee is een lang bestaande discussie over de juridische aard van cryptoactiva fiscaalrechtelijk beslecht, althans voor wat betreft passief bezit.

De zaak betrof een belastingplichtige die betoogde dat cryptovaluta niet onder de reikwijdte van box 3 vallen omdat zij niet kwalificeren als vermogensrechten in civielrechtelijke zin. Hij wees op het ontbreken van een vorderingsrecht op een wederpartij – een vereiste die voortvloeit uit het klassieke vermogensbegrip – en stelde dat cryptovaluta slechts een technologisch gegenereerde positie zijn op een gedistribueerd netwerk. Zowel het Hof Amsterdam als de Hoge Raad wezen dit betoog af. De Hoge Raad overwoog dat de term 'vermogensrechten' in fiscale context zelfstandig moet worden uitgelegd, los van het civiele vermogensbegrip van artikel 3:6 BW. In het bijzonder geldt dat economische waarde en verhandelbaarheid doorslaggevend zijn voor fiscale kwalificatie, niet het bestaan van een juridische tegenpartij. Cryptovaluta vertegenwoordigen een reële waarde in het economische verkeer en kunnen, ongeacht hun ontastbare aard, worden overgedragen, bewaard,

verhandeld of verpand. Dat maakt ze geschikt om binnen het fiscale systeem te worden gekwalificeerd als vermogensrechten.

Deze beslissing van de Hoge Raad sluit aan bij een lijn in de fiscale jurisprudentie waarin economische realiteit prevaleert boven juridische vorm. Eerder werd dit beginsel reeds toegepast bij de duiding van andere moeilijk classificeerbare activa, zoals emissierechten, carbon-credits en beloningen in natura. In navolging van de benadering van het Gerechtshof Amsterdam erkent de Hoge Raad de noodzaak van een ruime en functionele uitleg van vermogensbegrippen in de fiscaliteit, in het bijzonder in een technologische context waarin klassieke juridische structuren steeds vaker worden gepasseerd. De uitspraak onderstreept bovendien het doel van box 3 als restcategorie die beoogt om alle vormen van particulier vermogen te belasten die niet elders in de wet IB 2001 zijn ondergebracht, ongeacht hun juridische hoedanigheid.

Voor de praktijk betekent dit arrest dat discussies over de formeel-juridische aard van cryptovaluta (bijvoorbeeld of ze onderling afdwingbaar zijn, of als vordering kwalificeren) grotendeels een gepasseerd station zijn. Het arrest biedt duidelijkheid voor belastingplichtigen, adviseurs en de Belastingdienst: wie cryptovaluta aanhoudt, dient deze in beginsel aan te geven als overige vermogensrechten in box 3. Dit geldt ongeacht de plaats waar de wallet zich bevindt, de wijze van opslag (self-custody of via een exchange), of het protocol waartoe de tokens behoren. Wel blijven situaties denkbaar waarin aanvullende elementen, zoals arbeid of organisatiegraad, tot een andere fiscale duiding leiden, zoals uiteengezet in de voorgaande paragrafen.

6. 'Bitcoin in de B.V.', een alternatieve kijk op fiscale behandeling van crypto valuta

In dit hoofdstuk staat de fiscale winstbepaling van cryptovaluta binnen de BV centraal, met specifieke aandacht voor het onderscheid tussen langetermijnbeleggers (beleggingshorizon van vijf jaar of langer) en actieve handelaren (met frequente aan- en verkopen binnen één jaar). De analyse vindt plaats binnen het kader van de vennootschapsbelasting, waarbij Bitcoins en andere cryptoactiva als leidend voorbeeld dienen. Aangezien er in de VPB voornamelijk geen crypto specifiek regime geldt, worden deze activa fiscaal gelijkgesteld met reguliere beleggingsobjecten. Besproken worden onder andere de waarderingsmethodiek (historische kostprijs versus actuele waarde), de toepassing van goed koopmansgebruik, winstneming op koersresultaten versus periodieke opbrengsten (zoals dividend of rente), de fiscale verwerking van waarde-fluctuaties, verliescompensatie en de timingmismatches bij actieve handelsstrategieën. Daarnaast wordt een parallel getrokken met de fiscale behandeling van valutakoersverschillen. De beschouwing is juridisch-technisch onderbouwd en bedoeld voor de praktijk van fiscale advisering aan BV's met beleggingsactiviteiten.

6.1.1. Waarderingsmethodiek en goed koopmansgebruik

Bij de bepaling van de fiscale winst binnen de vennootschapsbelasting geldt het beginsel van goed koopmansgebruik (art. 3.25 Wet IB 2001, via art. 8 Wet VPB 1969) als open norm. Dit leerstuk, gevormd door jurisprudentie, omvat onder meer het voorzichtigheidsbeginsel en het realisatiebeginsel. In de kern betekent dit dat winsten pas worden belast zodra zij zijn gerealiseerd, terwijl verliezen, mits voorzienbaar of duurzaam, al eerder tot uitdrukking mogen komen. Hieruit volgt de hoofdregel dat activa worden gewaardeerd tegen de historische kostprijs, of tegen de lagere bedrijfs- of marktwaarde, indien daartoe aanleiding bestaat. De Hoge Raad heeft deze minimumwaarderingsregel bevestigd, waarbij werd geoordeeld dat waardering op kostprijs of lagere waarde een directe uitwerking is van voorzichtigheid en vermindering van voortijdige winstneming.⁵ Dit uitgangspunt bepaalt hoe beleggingen op de fiscale balans van een BV worden verantwoord.

Voor een BV die belegt in effecten, obligaties of cryptoactiva betekent dit dat dergelijke vermogensobjecten in beginsel worden gewaardeerd tegen de aanschafprijs, tenzij er op balansdatum sprake is van een lagere bedrijfs- of marktwaarde. In dat geval is een afwaardering toegestaan of zelfs verplicht, mits deze duurzaam en zakelijk verantwoord is. Bij langetermijnbeleggingen, die de vennootschap meerdere jaren aanhoudt, blijft de balanswaardering doorgaans ongewijzigd zolang de actuele waarde de kostprijs benadert of overstijgt. Alleen wanneer de waarde op balansdatum aantoonbaar lager is dan de aanschafprijs, kan een verlies fiscaal tot uitdrukking worden gebracht. Winsten blijven daarentegen buiten beschouwing totdat de belegging wordt vervreemd of een andere realisatie-handeling plaatsvindt. Dit stelsel leidt tot een asymmetrische behandeling: koersverliezen kunnen tijdig worden genomen, koerswinsten worden uitgesteld tot realisatie.

---

⁵ ECLI:NL:HR:1992:ZC4891

De Hoge Raad heeft deze waarderingssystematiek meermaals bevestigd, effecten mogen worden gewaardeerd op kostprijs of lagere marktwaarde, en dat de bedrijfswaarde relevant is als maatstaf indien de marktwaarde tijdelijk of onvoldoende representatief wordt geacht. Daarbij is onderkend dat verkoopprijzen op een inkoopmarkt, minus verkoopkosten of marges, kunnen dienen als indicatie voor de bedrijfswaarde. Voorzichtigheid staat voorop: het voorkomen van belastingheffing over niet-gerealiseerde winsten prevaleert boven het direct nemen van waardeaan groei. Een belangrijk gevolg is dat latere stijgingen na een eerdere afwaardering slechts tot de oorspronkelijke kostprijs in de winst worden opgenomen, eerdere verliezen worden teruggenomen zodra herstel intreedt, maar verdere stijging blijft tot realisatie buiten beschouwing. Deze systematiek waarborgt dat alleen gerealiseerde nettoresultaten in de fiscale heffing worden betrokken.

6.1.2. Voorbeeld: uitstel winstneming

Stel: een besloten vennootschap koopt 10 bitcoins aan voor een totaalbedrag van € 1.000.000. Aan het eind van het boekjaar bedraagt de marktwaarde van dit pakket € 1.500.000. Fiscaal wordt nog steeds uitgegaan van de oorspronkelijke kostprijs van € 1.000.000; er is dus geen belastbare winst. Worden de bitcoins in het volgende jaar verkocht voor € 1.700.000, dan wordt de volledige winst van € 700.000 in dat jaar belast. Was de waarde aan het einde van het eerste jaar daarentegen gedaald naar € 800.000, dan mocht worden afgewaardeerd, wat tot een fiscaal verlies van € 200.000 zou leiden. Bij een latere verkoop tegen bijvoorbeeld € 1.200.000 zou dan slechts € 200.000 aan winst worden belast, aangezien het eerdere verlies dan wordt teruggenomen. Deze werking onderstreept het asymmetrische karakter van goed koopmansgebruik: waardedalingen worden vroegtijdig in aanmerking genomen, waardestijgingen pas bij realisatie.

6.1.3. Waarderingsstelsel bij handelsvoorraden

Indien de beleggingen van de vennootschap kwalificeren als handelsvoorraad – wat met name aan de orde kan zijn bij een hoge omloopsnelheid en een op verkoop gerichte strategie, kunnen bijzondere waarderingsstelsels worden toegepast, mits deze in overeenstemming zijn met goed koopmansgebruik. In beginsel is bij het bestaan van voorraden in de vorm van crypto een waardering op basis van de verkrijgingsprijs. Echter zou het ijzeren-voorraadstelsel als alternatief waarderingsstelsel toegepast kunnen worden, deze is ontwikkeld om volatiliteit in de winstbepaling te dempen en het effect van prijsstijgingen over de tijd te structureren. Het systeem waardeert een vast volume fiscaal tegen historische kostprijs, zodat waarde-stijgingen daarop niet direct leiden tot belastingheffing. Alleen de voorraadtoename boven dit ijzeren volume wordt tegen de actuele waarde gewaardeerd. Toepassing vereist echter een consistente gedragslijn en het voldoen aan strikte voorwaarden, zoals een min of meer bestendige voorraadpositie. In de context van crypto is deze methode minder gebruikelijk, maar onder omstandigheden wel denkbaar voor een actieve handels-BV met een stabiele kernportefeuille.

6.1.4. Langetermijnbelegger versus actieve handelaar

Binnen het fiscale kader van de vennootschapsbelasting kunnen twee typen beleggingsgedrag worden onderscheiden: enerzijds de langetermijnbelegger die investeert met een horizon van meerdere jaren, anderzijds de actieve handelaar die gericht is op het benutten van korte termijn prijsschommelingen. Hoewel beide binnen dezelfde fiscale systematiek vallen, kunnen de gevolgen van de winstbepaling, met name het moment van heffing, sterk uiteenlopen. Deze verschillen worden bepaald door de toepassing van goed koopmansgebruik in samenhang met het feitelijke transactieritme van de BV.

Een langetermijnbeleggende BV zal doorgaans investeren met het oog op waardegroei over meerdere jaren. De strategie is gericht op vasthouden van beleggingen, zonder frequente aan- of verkopen. Fiscaal betekent dit dat de beleggingen op de balans blijven staan tegen historische kostprijs, tenzij sprake is van een duurzame waardedaling die aanleiding geeft tot afwaardering. Winsten worden pas belast op het moment van realisatie, bijvoorbeeld bij verkoop. Hierdoor kunnen koersstijgingen gedurende de aanhoudingsperiode buiten de belastingheffing blijven. Deze uitstelmogelijkheid is een impliciet voordeel voor de langetermijnbelegger binnen de vennootschapsbelasting. Waardedalingen op balansdatum leiden slechts tot een fiscale afwaardering indien die daling als duurzaam wordt ingeschat. Dit vereist een inschatting van de bedrijfswaarde: de waarde die het activum voor de onderneming vertegenwoordigt, los van de actuele marktprijs. In situaties waarin herstel op termijn aannemelijk is, kan worden volstaan met handhaving van de boekwaarde. Deze beoordelingsruimte speelt bij crypto-beleggingen een bijzondere rol, omdat koersfluctuaties frequent en fors kunnen zijn. Voorzichtigheid is hier geboden, maar het regime van goed koopmansgebruik laat toe dat een BV pas bij een substantiële en structurele waardedaling tot afwaardering overgaat.

Een actieve handelaar daarentegen verricht frequent transacties en realiseert daardoor regelmatig koersresultaten. Elke verkoop leidt direct tot een belastbare winst of verlies. De timing van de transacties bepaalt dus rechtstreeks de belastingdruk. In opgaande markten kan dit leiden tot snelle belastingheffing, terwijl in dalende markten verliezen onmiddellijk aftrekbaar zijn. Dit cyclische patroon betekent dat actieve handelaren belasting betalen in winstjaren, maar slechts beperkt gecompenseerd worden in verliesjaren, afhankelijk van de mogelijkheden voor verliesverrekening.

Voor deze actieve handelaren kan de kwalificatie van hun posities als handelsvoorraad van belang zijn. Worden crypto's of andere beleggingen fiscaal als voorraad aangemerkt, dan kunnen specifieke waarderingsmethoden worden toegepast, zoals LIFO of het ijzeren-voorraadstelsel. Deze stelsels bieden mogelijkheden om winsten uit te stellen, mits consequent toegepast en aan de voorwaarden wordt voldaan. Bijvoorbeeld: een vaste minimum-voorraad aanhouden tegen historische kostprijs betekent dat waardeinstijgingen van die voorraad pas belast worden bij daadwerkelijke verkoop boven dat volume. Bij toepassing moeten echter voorzichtigheid en consistentie worden betracht, mede vanwege de fiscale toets op realiteitsgehalte en het risico op correcties bij schommelende markten.

6.1.5. De FBI, een mogelijkheid voor grote vermogens

Voor grotere beleggingsvermogens kan het regime van de fiscale beleggingsinstelling (FBI) fiscaal interessant zijn. Voor de FBI geldt de vennootschapsbelasting, mits vrijwel alle opbrengsten jaarlijks worden uitgekeerd en voldaan wordt aan strikte voorwaarden rond aandeelhouderschap, activiteiten en uitdeling. Belastingheffing verschuiven naar box 2 en zo vennootschapsbelasting vermijden, is in de praktijk alleen haalbaar bij zorgvuldige uitwerking en maatwerk. Bovendien is het FBI-regime voor vastgoed per 2025 vervallen, de instelling mag niet meer in vastgoed beleggen, doet de FBI dit toch, vervalt het 0% tarief. Toch kan het in specifieke gevallen een zeer zinvol alternatief zijn voor beleggen in box 3. Bij interesse: neem contact op via info@jongbloed.tv.

6.1.6. Conclusie

Langetermijnbeleggers en actieve handelaren vallen in de vennootschapsbelasting onder dezelfde winstbepalingsregels, maar de fiscale uitwerking verschilt sterk, afhankelijk van de handelsstrategie. Het regime van goed koopmansgebruik, dat uitgaat van waardering op historische kostprijs met mogelijkheid tot afwaarderen bij blijvende waardedaling, komt vooral de belegger ten goede die investeert met een lange horizon. Waardestijgingen blijven onbelast tot het moment van realisatie. De actieve belegger daarentegen realiseert sneller belastbare winsten door frequente transacties, maar profiteert ook van snellere verliesverrekening. Koersresultaten worden fiscaal pas genomen bij vervreemding; tussentijdse volatiliteit leidt alleen tot fiscale verwerking als sprake is van een duurzame waardedaling, met verplichte terugname bij herstel.

Het realisatiebeginsel waarborgt fiscale stabiliteit door pas bij werkelijke vermogensmutaties belasting te heffen. Daarmee ontstaat ruimte voor timing en spreiding. Tegelijkertijd kent dit stelsel beperkingen bij verliescompensatie: boven een winst van één miljoen euro per jaar geldt een plafond van 50% voor verrekening met verliezen uit andere jaren. Dit kan bij volatiele resultaten tot timingverschillen en onvermijdbare restheffing leiden, met name voor actieve handelaren.

Cryptoactiva worden binnen het VPB-regime vooralsnog behandeld als reguliere beleggingen. Ondanks hun gelijkenis met valuta geldt geen apart koersresultatenregime. De belastingplichtige hoeft latente winsten niet jaarlijks te verantwoorden, wat het fiscale uitstelvoordeel versterkt. Hoewel het fiscale kader nog in ontwikkeling is, biedt het bestaande systeem voldoende aanknopingspunten om zowel strategische als tactische beleggingsvormen op consistente en effectieve wijze fiscaal te behandelen.

7. Formeelrechtelijke aspecten van cryptovaluta binnen de fiscaliteit

7.1.1. Aangifte- en informatieverplichtingen van cryptobezitters

De heffing van inkomstenbelasting over cryptovaluta vereist, net als bij andere vermogensbestanddelen, een correcte en volledige naleving van de aangifte- en informatieverplichtingen. Deze verplichtingen vinden hun grondslag in de artikelen 6 en 47 Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) en gelden onverkort voor bezitters van cryptoactiva, ongeacht hun technische aard of civielrechtelijke status.

De praktijk wijst uit dat de Belastingdienst momenteel nog in hoge mate afhankelijk is van informatie die zij van belastingplichtigen zelf verkrijgt. Dit geldt in het bijzonder voor crypto-bezittingen die worden aangehouden in self-custody wallets of bij buitenlandse exchanges, waarvoor (nog) geen automatische gegevensuitwisseling geldt.

De verplichting tot het verstrekken van gegevens en inlichtingen op grond van art. 47 AWR strekt in die context verder dan enkel passief reageren op verzoeken van de inspecteur: op basis van vaste jurisprudentie rust op de belastingplichtige een inspanningsverplichting om ook informatie te verschaffen die hij redelijkerwijs had kunnen achterhalen.

In de context van cryptovaluta betekent dit dat belastingplichtigen niet slechts gehouden zijn gegevens aan te leveren over het saldo van hun holdings, maar ook over accounts bij exchanges, wallet adressen, transactiegeschiedenis, herkomst van het vermogen, en de toegepaste waarderingsmethodiek op peildata.

Uit de recente praktijk blijkt bovendien dat de inspecteur deze verplichting ruim uitlegt en in zijn informatieverzoeken frequent navraag doet naar technische metadata zoals transactiehashes, ontvangstadressen en gebruikte koersen. Op dit moment zijn cryptovaluta in de aangifte inkomstenbelasting doorgaans opgenomen onder de noemer 'overige bezittingen', waarbij de nadere specificatie veelal aan de belastingplichtige wordt overgelaten.

In het licht van de implementatie van Richtlijn 2023/2226/EU (DAC8) is echter voorzien in een expliciet gegevensveld in de VIA (voor ingevulde aangifte), waarmee cryptoactiva voortaan afzonderlijk geresigneerd kunnen worden. De wetgever heeft in dit verband bevestigd dat de VIA niet slechts een dienstverleningsinstrument is, maar een noodzakelijke component van de uitvoering van de belastingwet.

Belastingplichtigen doen er verstandig aan zich bewust te zijn van de reikwijdte van hun informatieverplichting en de inspectiepraktijk rondom cryptoactiva. Informatie die niet (meer) beschikbaar is, bijvoorbeeld door verlies van een hardware wallet of vergeten toegangscode, kan onder omstandigheden voor eigen risico komen. De jurisprudentie erkent dat de onbeschikbaarheid van gegevens niet automatisch leidt tot onschuld: het ontbreken van een back-up, het niet tijdig opvragen van afschriften of het doelbewust veronachtzamen van bewaarplicht kan ertoe leiden dat bewijsnood voor rekening van de belastingplichtige komt. Waar geen openheid van zaken wordt gegeven, kan de inspecteur een informatiebeschikking opleggen, met als gevolg de omkering en verzwaring van de bewijslast (art. 25 lid 3 en art. 27e AWR).

7.1.2. Internationale gegevensuitwisseling en DAC8 (Richtlijn 2023/2226/EU)

De structurele informatiepositie van de Belastingdienst ten aanzien van cryptovaluta staat sinds de inwerkingtreding van de Richtlijn (EU) 2023/2226 (DAC8) op het punt van fundamentele wijziging. Waar de inspecteur tot op heden aangewezen was op spontane signalen, derden onderzoeken en vrijwillige meldingen, voorziet DAC8 in een verplicht systeem van automatische gegevensuitwisseling ten aanzien van cryptoactiva. Deze gegevensuitwisseling sluit aan bij het door de OESO ontwikkelde Crypto-Asset Reporting Framework (CARF), en geldt vanaf 2026 voor in de Europese Unie gevestigde aanbieders van cryptoactivadiensten.

Krachtens de implementatiewet DAC8, waarvan het wetsvoorstel medio 2025 aan de Tweede Kamer is aangeboden, zijn aanbieders van cryptodiensten verplicht om jaarlijks, uiterlijk op 31 januari, gegevens te verstrekken aan de Belastingdienst over hun cliënten en de door hen verrichte transacties. Deze renseignering omvat onder meer de identiteit van de gebruiker (naam, fiscale woonplaats, fiscaal identificatienummer) en per soort cryptovaluta de (wissel) transacties, retail-betalingen, ontvangsten en marktwwaarden in het desbetreffende kalenderjaar. Deze gegevens zullen door de Belastingdienst worden verwerkt in het toezichtproces en gedeeld met de andere lidstaten van de EU, alsmede met derde landen die deelnemen aan CARF. Opvallend is dat DAC8, anders dan eerdere Europese richtlijnen zoals DAC6, voor het eerst expliciet cryptovaluta als informatieobject benoemt.

De wetgever acht de uitwisseling van deze gegevens noodzakelijk ter uitvoering van de belastingwet in de zin van art. 67 AWR. Daarmee wordt de VIA, waarin de geresigneerde cryptogegevens in beginsel worden opgenomen, een instrument van normering. Dit betekent dat de inspecteur niet slechts passief over informatie beschikt, maar ook geacht wordt op grond van die informatie te handelen.

Voor belastingplichtigen brengt dit een wezenlijke verschuiving mee. De verwachting dat cryptotransacties onopgemerkt blijven, zolang er geen bankopnames mee gepaard gaan, is met DAC8 niet langer houdbaar. Hoewel de praktische uitvoering in 2027 (over het jaar 2026) zal aanvangen, dient de belastingplichtige reeds nú rekening te houden met het feit dat zijn historische transacties, wallet-gegevens en (al dan niet verzwezen) vermogensbestanddelen met terugwerkende kracht bij de Belastingdienst bekend kunnen worden. Even belangrijk is dat de inspecteur met DAC8 expliciet over toetsbare informatie beschikt die de basis vormt voor een correcte aanslagregeling, en zo nodig navordering. Het ontbreken van vrijwillige aangifte of medewerking zal in dat licht steeds moeilijker verdedigbaar zijn, zeker indien de belastingplichtige geacht kan worden op de hoogte te zijn van de wettelijke informatie-uitwisseling.

Hoewel DAC8 in Europees verband wordt gepresenteerd als een maatregel die jaarlijks miljarden aan extra belastinginkomsten moet genereren, is de verwachte werking in Nederland aanzienlijk beperkter. De gegevens die cryptodienstverleners verplicht aanleveren, hebben

immers primair betrekking op transacties, terwijl de Nederlandse heffing in box 3 aanknoopt bij het vermogen op de peildatum 1 januari. De Belastingdienst heeft in zijn uitvoeringstoets dan ook benadrukt dat de DAC8-transactiegegevens niet geschikt zijn voor invulling van de aangifte en slechts na een kostbare en tijdrovende analyse bruikbaar zijn voor toezicht en handhaving. Daarmee is de waarde van de gerapporteerde gegevens voor de Nederlandse heffingspraktijk gering, hetgeen ook door de Raad van State kritisch is onderstreept.

Daartegenover staan aanzienlijke lasten voor zowel de uitvoerende overheid als de marktpartijen. Voor de Belastingdienst betekent de implementatie een structurele uitbreiding van circa 126 fte, waarvan de benodigde crypto-analisten schaars zijn. Daarnaast bedragen de uitvoeringskosten jaarlijks ruim € 17 miljoen, bovenop een eenmalige investering van meer dan € 8 miljoen. Voor aanbieders van cryptodiensten worden de lasten eveneens fors: het ministerie van Financiën raamt de initiële voorbereidingskosten per bedrijf op maximaal € 1,5 miljoen en de jaarlijkse nalevingskosten op € 150.000. Deze verplichtingen komen bovendien bovenop reeds bestaande Europese regelgeving zoals MiCA en de Digital Operational Resilience Act, waardoor meerdere aanbieders hun activiteiten hebben beëindigd of zijn overgenomen. Gezien de beperkte fiscale opbrengst, de hoge nalevingskosten en de privacybezwaren rond langdurige opslag en uitwisseling van persoonsgegevens, kan de vraag worden gesteld of de maatregel in de Nederlandse context proportioneel is.

7.1.3. Bewijslastverdeling, informatiebeschikkingen en rechtsbescherming

De formeelrechtelijke verhouding tussen belastingplichtige en Belastingdienst wordt bij cryptovaluta in sterke mate bepaald door de asymmetrie in kennis en controle. De inspecteur beschikt in beginsel over beperkte ex-ante-informatie, terwijl de belastingplichtige geacht wordt volledig inzicht te hebben in zijn digitale vermogenspositie. Deze asymmetrie wordt gecorrigeerd door het systeem van bewijslastverdeling en informatieverplichtingen, dat in het cryptodomein tot specifieke knelpunten leidt.

7.1.4. Informatie- en inspanningsverplichtingen

Op grond van art. 47 AWR is de belastingplichtige verplicht om, desgevraagd, gegevens en inlichtingen te verstrekken die voor zijn belastingheffing van belang kunnen zijn. De hoge raad verduidelijkt dat deze verplichting zich niet beperkt tot informatie waarover de belastingplichtige feitelijk beschikt, maar zich mede uitstrekt tot gegevens die hij met een redelijkerwijs te vergen inspanning kan verkrijgen.⁶

In het geval van cryptovaluta betekent dit dat belastingplichtigen geacht worden technische informatie over wallet-adressen, private keys (voor zover van toepassing), transactiehistorie, koersgegevens en herkomst van het vermogen toegankelijk en reproduceerbaar te houden. Hoewel cryptobezitters in de regel geen administratieplichtige belastingplichtigen zijn, geldt dat het verlies of het niet langer beschikbaar zijn van digitale gegevens doorgaans voor rekening van de belastingplichtige komt, tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat dit buiten zijn macht lag. Illustratief is het oordeel van Hof 's-Hertogenbosch, waarin het niet-tijdig

---

⁶ ECLI:NL:HR:1993:BH8961

opvragen van afschriften bij een buitenlandse bank tot bewijsnood leidde die voor rekening van belanghebbende kwam.⁷

Hetzelfde geldt in de context van verloren private keys: indien later blijkt dat op het 'verloren' adres alsnog transacties zijn verricht, rust op de belastingplichtige een zware motiveringsplicht.

7.1.5. Informatiebeschikking en bewijslastomkering

Wanneer de inspecteur van oordeel is dat niet voldaan is aan de informatieverplichting, kan hij een informatiebeschikking opleggen (art. 52a AWR). Indien deze beschikking onherroepelijk wordt, treedt art. 25 lid 3 en art. 27e AWR in werking en wordt de bewijslast voor de juistheid van de aangifte omgekeerd en verzwaard. Deze sanctie is verstrekkend: bij geschil over de hoogte van het inkomen of vermogen wordt dan verondersteld dat de inspecteur gelijk heeft, tenzij de belastingplichtige het tegendeel overtuigend aantoont. In procedures over verzwegen cryptobezit is deze bewijslastverschuiving vaak doorslaggevend. Indien echter geen informatiebeschikking is opgelegd, maar de inspecteur direct overgaat tot het opleggen van een (navorderings)aanslag, kan de verzwaarde bewijslast niet meer worden ingeroepen. Dit bevestigt het belang van het correct en tijdig volgen van de procedurele route door de inspecteur. In de praktijk is waarneembaar dat de Belastingdienst in cryptodossiers steeds vaker expliciet een informatiebeschikking aankondigt, juist om de bewijslastpositie te versterken.

7.1.6. Nieuwe onderzoeksmethoden

Tot slot zij opgemerkt dat de Belastingdienst sinds enkele jaren gebruikmaakt van gespecialiseerde software voor blockchainanalyse (o.a. Chainalysis). Deze software maakt het mogelijk om transacties op publieke blockchains terug te herleiden tot clusters van adressen, waarvan de eigendom vervolgens via aanvullende bronnen (zoals e-mailadres, IP-adres of exchange-gegevens) aan natuurlijke personen gekoppeld kan worden. In procedures is deze techniek inmiddels geaccepteerd als hulpmiddel bij het verzamelen van aanwijzingen voor verzwegen vermogen. Wel blijft de verplichting bestaan om die signalen nader te verifiëren alvorens correcties door te voeren.

---

⁷ ECLI:NL:GHSHE:2017:4039

7.1.7. Proportionaliteit en rechtsbescherming

Hoewel de inspecteur vergaande bevoegdheden heeft tot het vorderen van gegevens, zijn deze niet onbegrensd. Uit de rechtspraak blijkt dat informatieverzoeken moeten voldoen aan de beginselen van proportionaliteit, relevantie en subsidiariteit. In het bijzonder geldt dat een informatieverzoek geen 'fishing expedition' mag zijn, maar moet berusten op een concreet vermoeden van onjuistheid of onvolledigheid. Juist in het cryptodomein is dit relevant, nu de neiging kan bestaan om grootschalig gegevens op te vragen vanwege de beperkte controle-informatie. In dat licht is van belang dat de inspecteur in verschillende zaken is teruggefloten wegens disproportionele gegevensverzoeken. Tegelijkertijd bevestigt de jurisprudentie dat bij eenmaal geconstateerde crypto-transacties of het bezit van een wallet-adres, vervolgvragen omtrent herkomst of aanvullende transacties wél gerechtvaardigd zijn en niet snel als onrechtmatig worden beschouwd.

7.1.8. Verlengde navorderingstermijn en het grensoverschrijdend karakter van cryptovaluta

Een centraal formeelrechtelijk vraagstuk bij cryptovaluta betreft de toepassing van de verlengde navorderingstermijn ex art. 16, vierde lid, AWR. Deze termijn van twaalf jaar geldt in plaats van de reguliere vijfjaarstermijn indien sprake is van "inkomsten of bestanddelen van het vermogen die in het buitenland zijn opgekomen of worden gehouden". Of cryptoactiva onder deze noemer vallen, is onderwerp van voortdurende discussie in de literatuur en rechtspraak.

7.1.9. Doel en strekking van de verlengde termijn

De ratio van de verlengde navorderingstermijn ligt besloten in het gebrek aan controle-informatie uit buitenlandse rechtsgebieden. De wetgever acht het gerechtvaardigd dat de inspecteur in dergelijke gevallen langer de tijd krijgt om belasting te heffen, gelet op het verhoogde risico op ontduiking. De Hoge Raad heeft bevestigd dat het ontbreken van zicht bij de Nederlandse fiscus op buitenlandse vermogensbestanddelen doorslaggevend is voor de toepassing van art. 16 lid 4 AWR.⁸ Bij traditionele zwartsparenders – met Zwitserse bankrekeningen of buitenlandse beleggingsportefeuilles – is de toepassing van deze termijn niet controversieel. De vraag is of cryptovaluta, die zich bevinden op een wereldwijd peer-to-peer netwerk zonder centrale vestigingsplaats, daarmee gelijk kunnen worden gesteld.

⁸ ECLI:NL:HR:2023:672

7.1.10. Technisch-juridische plaatsbepaling van cryptovaluta

Cryptovaluta bestaan bij de gratie van een gedistribueerd netwerk van computers waarin transacties decentraal worden vastgelegd (de blockchain). De eigendom wordt bepaald door het bezit van de reeds behandelde private key. Het adres waarop de activa staat, kan worden beheerd via een wallet bij een cryptoplatform (custodial wallet) of via eigen beheer (non-custodial/self-custody).

De locatie van de gebruiker of het platform is dus niet zonder meer bepalend voor de geografische 'vestigingsplaats' van het vermogen. Jansen de Lannoy heeft in de literatuur bepleit dat moet worden aangesloten bij de plaats waar de houder van de private key (de belastingplichtige) zich bevindt. Indien deze zich in Nederland bevindt en zijn wallet niet is ondergebracht bij een buitenlands platform, zou de verlengde termijn dan niet van toepassing zijn.

Deze benadering is echter niet onomstreden. Van der Sar en Benedick betogen dat het gedecentraliseerde, grensoverschrijdende karakter van de blockchain impliceert dat cryptoactiva zich per definitie, althans deels, buiten Nederland bevinden.⁹ Zij wijzen erop dat de peer-to-peer infrastructuur niet in een enkele jurisdictie is te lokaliseren en dat dit feitelijk identiek is aan het buitenlands houden van vermogen. Deze benadering vindt steun in de praktijk. De Belastingdienst past de twaalfjaarstermijn consequent toe bij niet-aangegeven cryptovermogen, ook bij self-custody wallets of bij gebruik van Nederlandse exchanges. De redenering luidt dat de feitelijke onzichtbaarheid voor de fiscus – los van de technische locatie van de server – het rechtvaardigt de langere termijn te hanteren.

7.1.11. Jurisprudentie en huidige lijn

Er is op dit moment slechts beperkt rechtspraak over dit specifieke vraagstuk. In een zaak waarin de rechtbank oordeelde dat de cryptotransacties vanuit Nederland plaatsvonden en via Nederlandse bankrekeningen liepen, werd de verlengde navorderingstermijn afgewezen.¹⁰ Deze uitspraak is bekritiseerd, onder meer omdat zij voorbijgaat aan de inherente globaliteit van de blockchain en het feit dat cryptotransacties veelal via buitenlandse platforms verlopen.

Bovendien werd in deze zaak onvoldoende onderkend dat de activa zelf, als digitale rechten, niet fysiek zijn te lokaliseren. De verwachting is dat de Hoge Raad zich binnen afzienbare tijd over deze materie zal uitlaten. Tot die tijd geldt dat een beroep op de verlengde navorderingstermijn, zeker bij gebrek aan aangifte en onduidelijkheid over walletbeheer, in de praktijk doorgaans wordt gehonoreerd. Wel blijft gelden dat de inspecteur, ook bij toepassing van de verlengde termijn, gehouden is om voldoende voortvarend op te treden zodra aanwijzingen voor verzwegen vermogen zich aandienen. Deze zogenaamde voortvarendheidseis blijft onverkort van toepassing, ongeacht de duur van de navorderingstermijn.¹¹

⁹ Dr. B.M. van der Sar & H.J. Benedick MSc RA, TFO 2025/197.4

¹⁰ ECLI:NL:RBNNE:2024:1216

¹¹ ECLI:NL:HR:2014:2706

7.1.12. Melding vrijwillige verbetering de inkeerregeling

Via de 'melding vrijwillige verbetering' kan aan de Belastingdienst worden aangegeven dat men alsnog (vrijwillig) aangifte wil doen over het (nog) verhuide vermogen. De Belastingdienst stuurt vervolgens een brief met het verzoek om een overzicht op te sturen met alle inkomsten- en vermogensgegevens. Als de Belastingdienst alle gegevens heeft gekregen, beoordelen zij hoeveel belasting had moeten worden betaald en wordt een aanslag opgelegd.

7.1.13. Alsnog aangifte doen of de aangifte verbeteren

Als er wel aangifte is gedaan, maar er is geen definitieve aanslag opgelegd, bestaat de mogelijkheid de aangifte te verbeteren. In dat geval wordt ook de te weinig geheven belasting, alsnog via een aanslag geformaliseerd, maar kan geen boete worden opgelegd voor het verzwijgen van vermogen. Nu over het box 3 inkomen van 2021, 2022 en 2023 meestal nog geen definitieve aanslag is opgelegd, is het verbeteren van de ingediende aangifte nog mogelijk en leidt het verbeteren tot een veel lagere aanslag.

7.1.14. Overige aandachtspunten inzake melden crypto

De heffing in box 3 kan plaatsvinden volgens het wettelijke, forfaitaire, systeem maar ook op basis van het (lagere) werkelijke rendement.

Vanwege de volatiliteit van crypto-currency, zal in de jaren waarin de waarde sterk is gedaald vaak geen belasting verschuldigd zijn over het verhuide vermogen. Het werkelijk rendement is dan namelijk vaak nihil, waardoor heffing niet aan de orde komt. Dit neemt overigens niet weg dat de jaren bij inkeer van het verhuide vermogen, wel inzichtelijk worden gemaakt.

7.2. Nieuwe typologieën voor witwassen met cryptovaluta (2025)

De toename van witwaspraktijken middels cryptovaluta heeft geleid tot een substantiële actualisatie van de nationale witwastypologieën. FIU-Nederland, in samenwerking met de FIOD/AMLC, de Politie (NXT Financial Opsporen) en het Openbaar Ministerie, heeft in juli 2025 een nieuwe set typologieën vastgesteld die specifiek is toegesneden op de fiscale en strafrechtelijke risico's van cryptoactiva. Deze herziening is gebaseerd op een analyse van honderden rechterlijke uitspraken waarin het witwassen met virtuele betaalmiddelen centraal stond. Door systematische vergelijking van feitencomplexen en rechterlijke overwegingen konden structurele gedragspatronen en objectieve kenmerken worden gedestilleerd die nu als richtsnoer fungeren in de opsporing, vervolging én meldingspraktijk.

De herziene typologieën belichten onder meer de rol van crypto-mixers en privacy coins bij het verbreken van het transactiepad, het gebruik van katvangers, het ontbreken van een legale economische verklaring voor transacties, en het verhullen van identiteit via niet-

gereguleerde P2P-handelaars of darkwebmarkten. In deze nieuwe typologieën is bijzondere aandacht voor het fenomeen waarbij crypto-opbrengsten via girale wegen worden teruggevoerd naar contant geld, vaak in kleine tranches onder de meldgrens ('smurfen'), en voor het adverteren met of garanderen van anonimiteit bij crypto-transacties. Dergelijke gedragingen worden thans niet slechts als risicovol beschouwd, maar kunnen, indien gecombineerd met aanvullende indicatoren, zelfstandig een verdenking van witwassen onderbouwen.^{12 13}

Ook relevant is dat ook het ontbreken van administratie omtrent de herkomst van crypto-activa, het structureel handelen buiten gereguleerde exchanges en het gebruik van exchange-accounts op naam van derden (bijvoorbeeld katvangers of rechtspersonen) worden aangemerkt als witwastype gedragingen. De herziene typologieën vormen daarmee een belangrijk referentiepunt bij de beoordeling van onverklaarde vermogensbestanddelen, transactiestromen buiten het reguliere bancaire verkeer.

De typologieën zijn tevens opgenomen in de meldpraktijk van Wwft-instellingen en bieden aanknopingspunten voor verscherpt cliëntenonderzoek. De bijbehorende indicatoren-documenten van het AMLC worden momenteel geactualiseerd. Deze ontwikkelingen onderstrepen dat witwassen met cryptovaluta geen marginale verschijningsvorm meer is, maar een zelfstandig fenomeen met een herkenbaar patroon en een groeiende juridische footprint.

---

¹² ECLI:NL:RBMNE:2017:5713

¹³ ECLI:NL:GHARL:2020:5393

8. Internationale rechtsvergelijking: fiscale behandeling van cryptovaluta

8.1.1. *Disclaimer*

Wij zijn gespecialiseerd in het Nederlandse belastingrecht. In dit hoofdstuk geven wij **uitsluitend een beknopte weergave** van enkele buitenlandse fiscale regimes voor cryptoactiva, ter illustratie en vergelijking met de Nederlandse situatie. Deze weergave is oppervlakkig en beperkt zich tot hoofdlijnen zoals die uit openbare bronnen kenbaar zijn.

Wij adviseren niet over de fiscale systemen van andere landen en nemen geen verantwoordelijkheid voor de juistheid, volledigheid of toepassing daarvan. Voor concrete vragen of structuren die onder een buitenlands belastingregime vallen, dient altijd een lokale adviseur te worden geraadpleegd.

8.1.2. *Inleiding*

In de internationale context lopen fiscale systemen sterk uiteen. In dit hoofdstuk worden zes landen behandeld in het licht van fiscaliteit en crypto: Portugal, Polen, Duitsland, Nieuw-Zeeland, Singapore en de Verenigde Arabische Emiraten (Dubai), en wordt onderzocht hoe natuurlijke personen daar worden belast bij het aanhouden, verhandelen en verzilveren van cryptoactiva. Per land komen achtereenvolgens aan bod, de juridische kwalificatie van cryptovaluta, de belastbaarheid van verschillende transacties (crypto-naar-crypto, crypto-naar-fiat en betalingen in crypto), eventuele vrijstellingen en drempels (zoals houdperiodes, jaarlijkse vrijstellingen en verliesverrekening) en migratieaspecten (bijv. exit heffingen bij emigratie of speciale regimes voor nieuwkomers).

8.1.3. *Portugal*

Portugal heeft per 1 januari 2023 een wettelijk regime voor cryptoactiva ingevoerd (LOE 2023). Voor natuurlijke personen geldt in de inkomstenbelasting (IRS): meerwaarden op cryptoactiva die geen effecten zijn, zijn vrijgesteld bij een houdduur ≥ 365 dagen. Bij vervreemding binnen < 365 dagen is de meerwaarde belast in categorie G tegen een autonoom tarief van 28%, met optie voor englobamento. De kostentoerekening volgt FIFO (per aanbieder afzonderlijk).¹⁴

Crypto-naar-crypto leidt niet tot realisatie op dat moment; de ontvangen tokens nemen de verkrijgingsprijs over en heffing volgt pas bij latere vervreemding in geld of in natura (niet-crypto). Belangrijk: de niet-heffing bij ruil én de 365-dagenvrijstelling gelden alleen voor transacties tussen EU/EER-residenten of met staten met DTA/uitwisselingsakkoord.¹⁵

¹⁴ CIRS art. 10, lid 19 en 20; LOE 2023; Portal das Finanças, "Criptoativos – Conceito fiscal e tributação" (nov. 2024).

¹⁵ CIRS art. 10, lid 21

Bij verlies van de Portugese fiscale woonplaats geldt een fictieve vervreemding (exit-heffing) van de aangehouden cryptoactiva tegen waarde in het economisch verkeer op vertrekdatum; belast wordt het positieve verschil tussen die waarde en (i) de historische kostprijs plus (ii) noodzakelijke, aantoonbaar gedragen kosten (o.a. commissies).¹⁶

Opbrengsten (staking/lending e.d.) kwalificeren in beginsel als kapitaalinkomen (categorie E) en zijn belast tegen 28%, zonder voorheffing, in het jaar van ontvangst in geld of in natura. Indien de vergoeding in crypto wordt toegekend, treedt uitstel op tot latere belastbare vervreemding; ook hier geldt de EU/EER/DTA-voorwaarde.¹⁷

Daarnaast geldt Imposto do Selo: 10% bij transmissies om niet (onder de in de wet genoemde aanknopingspunten) en 4% over commissies/contra-prestaties van crypto-dienstverleners; waardering volgens art. 14-A CIS.¹⁸

8.1.4. Polen

Het Poolse fiscale regime ten aanzien van crypto-activa is sinds 2019 wettelijk verankerd in de PIT-wet (Poolse Wet op de inkomstenbelasting). Voor natuurlijke personen geldt een helder maar strikt systeem.¹⁹

Crypto-winsten worden belast tegen een vast tarief van 19% in de inkomstenbelasting (PIT). De heffingsgrondslag is de fiat-winst: ontvangen opbrengsten uit verkoop of besteding van crypto minus de gedocumenteerde aanschaf- en verkoopkosten in fiat. Transacties van crypto naar crypto blijven buiten de heffing; er vindt pas belastingheffing plaats wanneer omzetting naar fiatgeld plaatsvindt.

Aangifte geschiedt via PIT-38, ook als in een jaar enkel kosten zijn gemaakt zonder opbrengst. Deze kosten kunnen worden doorgeschoven naar volgende jaren. Alleen directe aanschaf- en verkoopkosten zijn aftrekbaar; uitgaven voor mining hardware en elektriciteit vallen hier niet onder.

De officiële leidraad beperkt zich tot verkoop en besteding, en bevestigt de neutraliteit van crypto-naar-crypto en het vaste tarief van 19%. Ten aanzien van staking en mining bestaat echter onzekerheid: sommige fiscale interpretaties en rechtspraak (KIS en WSA) zien de toekenning van nieuwe tokens als direct belastbaar inkomen, andere hanteren het realisatiemoment bij omzetting naar fiat. De praktijk is dus nog niet uitgekristalliseerd. Voorzichtigheidshalve verdient het aanbeveling staking/mining-inkomsten als belastbaar te behandelen zodra zij in fiat worden gerealiseerd, tenzij sprake is van ondernemingsactiviteiten of een specifieke ruling.

¹⁶ CIRS art. 10, lid 1 sub k en lid 22

¹⁷ CIRS art. 5, lid 11 en art. 10, lid 21

¹⁸ CIS art. 14-A; CIS art. 1, lid 1

¹⁹ Podatki.gov.pl, Rozliczenie ze sprzedaży kryptowalut (Ministerstwo Finansów, 2025).

8.1.5. Duitsland

Het Duitse fiscale regime voor cryptoactiva is grotendeels vastgelegd in het Einkommensteuergesetz (EStG) en nader uitgewerkt in het BMF-Schreiben van 6 maart 2025.

Voor natuurlijke personen geldt dat cryptoactiva worden aangemerkt als "andere Wirtschaftsgüter". Bij verkoop binnen 12 maanden is de winst belast tegen de progressieve inkomstenbelastingtarieven (tot ca. 45%). Bij verkoop na een houdtermijn van meer dan 12 maanden is de winst volledig belastingvrij.²⁰

Voor alle privé-verkooptransacties samen (waaronder crypto) geldt een vrijstellingsgrens van € 1.000 per jaar. Wordt deze grens overschreden, dan is het gehele bedrag belast (alles-of-niets-beginsel). Tot en met 2023 bedroeg deze grens € 600; sinds 2024 is dit € 1.000.²¹

Het BMF bevestigt dat opbrengsten uit mining, staking, airdrops en lending afhankelijk van de omstandigheden kwalificeren als "sonstige Einkünfte" (art. 22 Nr. 3 EStG) of als bedrijfsinkomsten. In het eerste geval geldt een vrijstellingsdrempel van € 256 per jaar; bij overschrijding wordt het meerdere progressief belast. Inkomsten uit staking en lending verlengen de 12-maandsvrijstelling niet: crypto die langer dan een jaar wordt aangehouden blijft bij verkoop belastingvrij, ook als deze in de tussentijd werd gestaked of uitgeleend.²²

Indien sprake is van frequente handel of beroepsmatige activiteiten kan de fiscus crypto-inkomsten als gewerbliche Einkünfte aanmerken, waardoor de volledige bedrijfs-fiscale regels van toepassing worden (progressieve tarieven, boekhoudverplichtingen, Gewerbesteuer).²³

8.1.6. Nieuw-Zeeland

Het Nieuw-Zeelandse fiscale regime kent geen afzonderlijke kapitaalwinstbelasting. De belastingheffing over crypto-activa vloeit voort uit de Income Tax Act 2007 en de door de Inland Revenue Department (IRD) gepubliceerde beleidsstandpunten.

Crypto wordt voor fiscale doeleinden aangemerkt als property. Winsten zijn belastbaar indien de crypto verworven zijn met het oogmerk om deze met winst te verkopen, of indien sprake is van een "profit-making scheme" of handelsactiviteit. Ontbrak bij aankoop een winstoogmerk, dan blijven latere koerswinsten doorgaans buiten heffing. De beoordeling is sterk casuïstisch en hangt af van feiten en omstandigheden.²⁴

Verliezen op crypto zijn in beginsel aftrekbaar wanneer de desbetreffende winsten belastbaar zouden zijn geweest. Dit volgt dezelfde toets: als het oogmerk winstgericht was, zijn

²⁰ § 23 Einkommensteuergesetz (EStG); BMF-Schreiben 06-03-2025, Rn. 12-14.

²¹ Wachstumschancengesetz, BGBl. I 2024, waarin de vrijstellingsgrens is verhoogd van € 600 naar € 1.000 per 1-1-2024.

²² BMF-Schreiben 06-03-2025, Rn. 60-75; EStH 2024, § 22 Nr. 3 (Freigrenze € 256).

²³ BMF-Schreiben 06-03-2025, Rn. 100-115.

²⁴ IRD, Buying and selling cryptoassets (guidance, 2024); Income Tax Act 2007, s. CB 4 en CB 6.

verliezen aftrekbaar; als het om sparen of dagelijks gebruik ging, zijn winsten én verliezen fiscaal irrelevant.²⁵

Sinds 2020 zijn de aan- en verkoop van cryptoactiva uitgesloten van GST: zij worden behandeld als een vrijgestelde (exempt) supply. Wordt crypto gebruikt om goederen of diensten te betalen, dan blijft GST alleen verschuldigd over de geleverde goederen of diensten, niet over de overdracht van de crypto zelf. Voor bijzondere gevallen zoals NFT's en miningdiensten gelden aanvullende GST-regels (bijvoorbeeld zero-rating bij export van miningdiensten).²⁶

Buitenlanders die zich in Nieuw-Zeeland vestigen kunnen de status van transitional resident verkrijgen. Zij genieten gedurende vier jaar een volledige vrijstelling voor buitenlands inkomen, waaronder ook inkomsten uit buitenlandse cryptoactiva vallen. Inkomsten uit transacties via Nieuw-Zeelandse platforms vallen daarentegen wél regulier onder de belastingheffing.²⁷

8.1.7. *Singapore*

Singapore hanteert één van de meest investeringsvriendelijke fiscale regimes voor digitale activa. De kernpunten zijn vastgelegd in de Income Tax Act 1947 en nader uitgewerkt door de Inland Revenue Authority of Singapore (IRAS) in diverse e-Tax Guides.

Geen kapitaalwinstbelasting

Singapore kent geen afzonderlijke kapitaalwinstbelasting. Winst die particulieren realiseren bij de verkoop van crypto-activa wordt in beginsel aangemerkt als een kapitaalwinst en is onbelast. Alleen indien de transacties worden uitgevoerd in de hoedanigheid van handel of onderneming, worden de winsten belast als inkomen uit bedrijfsuitoefening onder de Income Tax Act.²⁸

De IRAS maakt onderscheid naar het type token (payment, utility, security). Wanneer crypto wordt gebruikt in de uitoefening van een bedrijf of wanneer men structureel handelt, kwalificeren opbrengsten als belastbare inkomsten. Voor ondernemingen geldt het vennootschapsbelastingtarief van maximaal 17%, voor natuurlijke personen progressieve tarieven (ca. 0–24%).²⁹

GST (Goods and Services Tax)

Sinds 1 januari 2020 zijn leveringen en uitwisselingen van digital payment tokens vrijgesteld van GST. Wanneer met crypto wordt betaald voor goederen of diensten, is alleen GST verschuldigd over het geleverde goed of de dienst, niet over de token zelf. Crypto wordt daarbij fiscaal aangemerkt als immaterieel eigendom en de betaling geldt als een ruiltransactie.³⁰

²⁵ IRD, Cryptoassets – losses and deductions (guidance, 2023).

²⁶ IRD, GST treatment of cryptoassets (2020 update); Goods and Services Tax Act 1985.

²⁷ IRD, *Temporary tax exemption for transitional residents* (guidance, 2024).

²⁸ IRAS, Income Tax Treatment of Digital Tokens (e-Tax Guide, 2020), par. 3.1.

²⁹ IRAS, Income Tax Treatment of Digital Tokens (e-Tax Guide, 2020), par. 3.1.

³⁰ IRAS, GST: Digital Payment Tokens (2020); Goods and Services Tax Act 1993.

Ondernemingen die hun primaire activiteiten in de cryptosector ontplooiën (zoals exchanges, miners of market makers) zijn volledig onderworpen aan de reguliere winst- en vennootschapsbelastingregels. Inkomsten in crypto moeten worden omgerekend naar SGD en in de belastingaangifte worden opgenomen. Dividenden en kapitaalwinsten blijven evenwel vrij van bronbelasting.³¹

8.1.8. Verenigde Arabische Emiraten (Dubai)

De Verenigde Arabische Emiraten (VAE), en in het bijzonder Dubai, hanteren een uitzonderlijk mild fiscaal regime voor natuurlijke personen en een relatief gunstig ondernemingsklimaat. De kernpunten zijn vastgelegd in de Federal Decree-Law No. 47 of 2022 on the Taxation of Corporations and Businesses, de Cabinet Decisions 49/2023 en 100/2024, en nadere richtsnoeren van de Federal Tax Authority (FTA).

Voor individuen geldt dat er geen inkomstenbelasting bestaat. Crypto-winsten, of deze nu worden gerealiseerd bij verkoop, omwisseling of betalingstransacties, blijven volledig onbelast. Er is evenmin een vermogenswinstbelasting of aangifteplicht. Alleen wanneer natuurlijke personen een "business activity" verrichten met een jaarlijkse omzet van meer dan AED 1 miljoen, kan de activiteit onder de reikwijdte van de corporate tax vallen.³²

Sinds 1 juni 2023 geldt voor ondernemingen een corporate tax van 9% over belastbare winsten boven AED 375.000. Voor multinationals die onder de OESO-Pijler 2 vallen (omzet > € 750 miljoen) is een hogere Domestic Minimum Top-up Tax van 15% van toepassing. Ondernemingen in bepaalde free zones (zoals DMCC of DIFC) kunnen onder voorwaarden kwalificeren als Qualifying Free Zone Person en genieten dan een 0%-tarief op qualifying income, mits zij aan de substance-vereisten voldoen en zich aan anti-mismatchregels houden.³³

Het standaardtarief voor btw bedraagt 5%. Sinds Cabinet Decision No. 100 of 2024 en de FTA Public Clarification VATP040 (maart 2025) worden overdrachten en conversies van virtual assets echter aangemerkt als vrijgestelde (exempt) transacties, met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2018. Dit betekent dat betalingen in crypto in beginsel enkel btw verschuldigd maken over het onderliggende goed of de dienst, niet over de token zelf.³⁴

De VAE kennen diverse economische free zones die fiscale voordelen bieden, zoals tijdelijke vrijstelling van corporate tax, invoerrechten en volledig buitenlands eigendom. Deze voordelen zijn echter niet onbeperkt en afhankelijk van de voorwaarden die per zone zijn vastgesteld.³⁵

³¹ IRAS, *What is taxable and what is not?* (guidance, 2024)

³² Cabinet Decision No. 49 of 2023 on the treatment of natural persons; Federal Tax Authority, *Corporate Tax Guide for Natural Persons* (2023).

³³ Federal Decree-Law No. 47 of 2022 on Corporate Taxation; Ministerial Decision No. 139 of 2023; FTA, *Corporate Tax Guide for Free Zone Persons* (2024).

³⁴ Cabinet Decision No. 100 of 2024; FTA, *Public Clarification VATP040 – VAT treatment of Virtual Assets* (2025).

³⁵ Dubai Multi Commodities Centre (DMCC) Regulations; Dubai International Financial Centre (DIFC) Tax Guidelines.

